

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constanța (Rumænien) den 10. juli 2019 – TS, UT og VU mod Casa Națională de Asigurări de Sănătate og Casa de Asigurări de Sănătate Constanța

(Sag C-538/19)

(2019/C 357/22)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanța

Parter i hovedsagen

Sagsøgere, nu appellanter: TS, UT og VU

Sagsøgte, nu indstævnte: Casa Națională de Asigurări de Sănătate og Casa de Asigurări de Sănătate Constanța

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan den omstændighed, at den lægebehandling, som den forsikrede har givet sit samtykke til, alene er foreskrevet af en læge i en anden medlemsstat end den forsikredes bopælsstat – når der tages højde for, at diagnosen og nødvendigheden af akut behandling er blevet bekræftet af en læge henhørende under bopælsstatens sygesikringsordning, der imidlertid har anbefalet en anden lægebehandling end den behandling, som den forsikrede af grunde, som den forsikrede finder egnede, har givet sit samtykke til, og som ihvertfald frembyder samme grad af virkning, men dog udviser den fordel, at den ikke giver anledning til et handicap – sidestilles med en nødsituation som omhandlet i præmis 45 i dommen i sag C-173/09 (Elchinov), eller udgør det et tilfælde, hvor det er objektivt umuligt at ansøge om tilladelse i henhold til artikel 20, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾, hvilket kan udgøre grundlag for fuldstændig refusion af udgifterne til passende lægebehandling (hospitalsbehandling) ydet i en anden medlemsstat end den forsikredes bopælsstat?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, har den forsikrede – som, efter at en læge henhørende under bopælsstatens sygesikringsordning har fastlagt en diagnose og en lægebehandling, som den forsikrede af grunde, der kan opfattes som egnede, ikke accepterer, tager til en anden medlemsstat for at indhente en anden lægelig vurdering, og ifølge denne vurdering anbefales en anden lægebehandling, der ihvertfald frembyder samme grad af virkning, men dog udviser den fordel, at den ikke giver anledning til et handicap, og som den forsikrede accepterer og som opfylder betingelserne i artikel 20, stk. 2, andet punktum, i forordning (EF) nr. 883/2004 – da ligeledes pligt til at ansøge om tilladelse i henhold til forordningens artikel 20, stk. 1, for at opnå refusion af udgifterne til den sidstnævnte lægebehandling?
- 3) Er artikel 56 TEUF samt artikel 20, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 883/2004 til hinder for en national lovgivning, hvorefter for det første den kompetente institutions tilladelse til at modtage passende lægebehandling (hospitalsbehandling) i en anden medlemsstat end bopælsstaten er betinget af, at en læge, der udøver sit hverv inden for bopælsstatens sygesikringsordning, udarbejder en erklæring efter anvisninger fra cheflægen ved den pågældende stats kompetente institution, selv om den lægebehandling, som den forsikrede af grunde, der kan opfattes som egnede, har givet sit samtykke til, når der tages højde for, at den udviser den fordel, at den ikke giver anledning til et handicap, alene er foreskrevet af en læge i en anden medlemsstat på grundlag af en anden lægelig vurdering, og hvorefter der for det andet ikke ved en tilgængelig og forudsigelig procedure sikres en effektiv medicinsk vurdering inden for rammerne af bopælsstatens sygesikringsordning af muligheden for at anvende denne anden lægelige vurdering fra en anden medlemsstat?
- 4) Såfremt det første og det tredje spørgsmål besvares bekræftende, har den forsikrede, eller dennes arvinger, da ret til at opnå fuldstændig refusion fra den kompetente institution i den forsikredes bopælsstat af udgifterne til lægebehandling ydet i en anden medlemsstat, forudsat at de to betingelser i artikel 20, stk. 2, andet punktum, i forordning (EF) nr. 883/2004 er opfyldt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).